

Anđelina Petrović

NOĆ KADA JE NESTAO DŽEMS DŽOJS

3.

Te noći je iz moje priče
nestao Džems Džojs.
I ja sam prestala da kucam.
Sve napore da postanem
sredstvo za sterilizaciju
pokupili su studenti medicine.
I tih deset kilograma anatomije
bačenih pred vaše noge
nisu ništa, može i bolje.
Te noći ste mi amputirali Dablin iz bradavica,
Feniks park iz stidnice,
i sunčane šare sa letnje haljine.
Klonirali ste mi čula biljke
i izložili u muzeju savremene umetnosti.
Pincetom ste mi prikupili slova imena
i podmuklo zaplenili 21 gram -
jedino što sam imala da ponudim.

5.

Oročila sam lepo raspoloženje
i čekam trenutak našeg prepoznavanja.
U četiri zida možemo se dati i ćutati.
Limuni na prozoru umišljaće more,
a knjiga na pola ruke davljenika.
Lakše je iskazati se u trećem licu,
tada su rezervoari puni ptica.
I vetar je tada lakši u herbarijumu.
I par minuta su podnošljivija u meni.
Ne mora nas se ticati tragedija
nezaštićenog voajera
sa električnog provodnika.
Sve je već zapisano
i trafike unapred znaju šta ćemo biti sutra.
U četiri zida, ako prikrijemo dioptriju,

možemo zevati na cvetne tapete
kao ribe u Irskom moru,
a možemo i povećati obim udova
kao provereno loši povratnici.

PISMA IZ BERLINA

2.

Oduvek smo jurili za vetrom
i u krivolovu određivali koordinate tornjeva
sa kojih smo mahali dobrim ljudima
na nekom drugom svetu.
Proštepovan smisao za humor
mangupski smo podmetali publici
i bežali u petparačke anegdote.
Izlizani glagoli iz autobiografija
ne služe više sanjarima
koji igraju naše uloge.
Podlegli su sitnim zbivanjima.
Ja još uvek pamtim tekst
i u starom, smešnom kostimu
na Postdamer placu
drhtim od treme.

3.

Putokaze su te večeri delili na trgu
kao besplatne savete iz ženskih filmova.
Prevareni su ostavljali imena
u kartonskim kutijama novootvorenog marketa.
Potkupila sam reči prepuštajući se
kiši, pejzažima, vozovima, avionima.
Sada, kao zaboravljeni alpinista na visokospratnici Berlina
rezimiram nenapisana pisma
i sadržaje izgnanih partija.
Ponekad, u „Kranzleru“, popijem kafu
uspešno se prilagođavajući visokom vazдушnom pritisku.
Samo u pauzi za ručak,
tamo gde sam nekada prošla,
izazivam osamu
i nemogućnost reklamacije ličnog opisa.